

Gazeta Grudziądzka

W Imię Boże!

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Za Wiarę i Ojczyznę!

Wydanie II

„Gazeta Grudziądzka” wychodzi 3 razy tygodniowo w 3 wyznaniach: I. (Pomorze), II. (Wojew. centralne, kresy wach., Małopolska i zagranica), III. (Wielkopolska i Śląsk) wraz z bezpłatnymi dodatkami: „Gospodarz i Osadnik”, „Robotnik”, „Dobra Gospodyni”, „Śmiech”, „Przyjaciel Młodzieży

„Gość Świąteczny” i inne dodatki. — Przedpłata wynosi kwartalnie wraz z odnośnieniem do domu złotych 390. w Wolnem Mieście Gdańsku 750 guldenów, zagranicą wraz z kosztami przesyłki: we Francji 20 franków, w Belgii 6.50 belgów, w Holandii 2.50 guldenów nól., w Niemczech 4.00 Rmk., w Szwajcarii 5 fr. szw., w Czechosłowacji 38 koron czesk., w Austrii 8 szylingów, w Danii 6.00 koron duńsk., w Szwecji 5 koron szwedz., we Włoszech 20 lirów włoskich, w Ameryce i Kanadzie 1.50 dol., w innych krajach równowartość 1.50 dol. ameryk. — Ogłoszenie drobne z słowo 20 groszy, słowa tłustym drukiem podwójnie najmniej 2 zł., tylko za gotówkę zgóry.

Na środę, 3-go lutego 1937 r.

Jeszcze o Kongresie Ludowym

Nadzwyczajny Kongres Stronnictwa Ludowego był zbyt ważnym wydarzeniem w okresie ostatnich czasów, to też ogólnie zainteresowanie Kongresem i uchwałami powziętymi na nim ani na chwilę nie słabnie. To wielkie zainteresowanie jest zresztą zupełnie zrozumiałe. Na tyle bowiem najrozmaitszych wieści i pogłosek puszcanych w świat o rzekomych rozdźwiękach istniejących w Stronnictwie Ludowym, o możliwościach rozłamów nawet, to znowu pogłoski o tendencjach „frontowo-ludowych” panujących w pewnych kołach ludowych, mogły mocno zaniepokoić społeczeństwo, wiedzące i wierzące w to, że bez silnego i zdrowego ruchu ludowego przeciwstawiającego się wszelkim tendencjom dyktatorskim czy to z prawa czy z lewa, nie da się wprowadzić państwa naszego na właściwe drogi uzdrowienia i rozwoju.

Wiedzano że siły utajone tkwiące w masach ludowych, dotychczas potulne i spokojne, zrozumiały siłę w sobie tkwiącą decydującą kiedyś odgrywać będą rolę w państwie. To też każdy na swój sposób starał się kusić obóz ludowy, chcąc obóz ten zyskać jako swego co najmniej sojusznika. Kuszono więc zarówno z prawa jak i z lewa, kuszono i ze strony sanacji.

Dla ludzi znających nastroje i wśród szerokich warstw ludowych i wśród władz naczelnych Stronnictwa Ludowego, nastroje panujące na Kongresie i uchwały powzięte nie były żadną niespodzianką. To co był małe lub nie warte odleciało już dawno ze Stronnictwa jak plewy od ziarna, a pogłoski o rozdźwiękach i rozłamach były zwyczajnymi próbami zasiania skłócenia w Stronnictwie. Kuszenie i flirty wszelkie na nie musiały się zdać, bo masy ludowe zbyt dobrze to już dziś czują że same potrafią dokonać tego co w uchwałach i programie swoim postanawiają.

Właśnie kongres nadzwyczajny aż nadto wyraźnie ujawnił to poczucie i zrozumienie własnych sił, aż nadto dobrze ujawnił spójność i jednolitość ruchu ludowego, wiarę w zwycięstwo i tę spotęgowaną wolę czynu prącego ku realizowaniu hasła Polskiego Ludowego. Jednoznaczność cechująca obrady Kongresu jest najlepszym dowodem i gwarantem spójności ruchu ludowego.

Kongres nadzwyczajny wykazał że myli się mocno pułkownik Miedziński twierdząc że „formy organizacyjne społeczeństwa polskiego uległy dekompozycji, czyli rozkładowi, bo w Stronnictwie Lu-

dowym obserwuje się wręcz przeciwnie zjawisko — proces konsolidacji, i wzmacniania sił i coraz to bardziej wzbierającego parcia ku czynnemu realizowaniu hasła i programu ludowego.

„Rok 1920 był rokiem zwycięstwa chłopów nad bolszewikami. Rok 1936 był rokiem konsolidacji sił ludowych, zaś rok 1937 musi być rokiem „chłopów” — tak mówił ob. Słysz, znany z okresu Nowosielec na Kongresie przy

wręczaniu sztandaru władzom Stronnictwa.

Temu zwycięstwu nie oprą się ani dywersje „kadzichłopskie”, ani jakieś nowotwory sztucznie tworzone a oparte na wzorach faszystowsko-hitlerowsko-bebewuerskich. Pochodowi mas chłopskich, tych mas, które są najbardziej państwowe i państwowotwórcze, najbardziej ofiarne i przywiązane do wolności i ziemi, nie się oprzeć nie może.

GI.

Hitler „wycofał” podpis na traktacie wersalskim

Z okazji czwartej rocznicy objęcia władzy przez hitlerowców w Niemczech odbyły się w sobotę w całej Rzeszy uroczyste obchody. Wielkie uroczystości odbyły się oczywiście w Berlinie.

Również z okazji tej odbyło się posiedzenie Reichstagu, gdzie kanclerz Hitler wygłosił wielką mowę programową.

Pierwsza część mowy kanclerza poświęcona była sprawom wewnętrznym Rzeszy.

Przechodząc do zagadnień związanych z polityką zagraniczną, kanclerz wskazał, że w tej dziedzinie rewolucja narodowo-socjalistyczna dokonała największego cudu w swej działalności.

LIKWIDACJA TRAKTATU WERSALSKIEGO

Zamykając ten proces, czuje się dziś w obowiązku oświadczyć:

1) przywrócenie równouprawnienia Niemiec było wydarzeniem, dotyczącym całkowicie i wyłącznie tylko Niemiec. Nie odebraliśmy przez to jednak nie żadnemu narodowi, żadnemu narodowi nie wy rządziłmy krzywdy.

2) Oznajmiam, że działając w duchu przywrócenia równouprawnienia Niemiec, zmienię datę i charakter (statut prawny) niemieckich kolei państwowych i Banku Rzeszy, podporządkowując go całkowicie suwerenności rządu i Rzeszy.

3) Oświadczam niniejszym, że przez to zlikwidowana została w naturalny sposób ta część traktatu wersalskiego, która pozbawiła naród nasz równouprawnienia i spychała go na poziom narodów drugorzędnych.

4) Przede wszystkim jednak wycofuję niniejszym jak najuroczyściej podpis Niemiec pod owym wymuszonym wówczas od słabego rządu, wbrew jego wewnętrznemu przekonaniu, oświadczeniem, jako by Niemcy ponosiły winę za wojnę światową.

Do powyższych oświadczeń dodać jeszcze pragnę kilka słów, a mianowicie, że zamykają one okres t. zw. zaskoczeń (Überraschung).

Jako państwo równouprawnione, będą Niemcy współpracować lojalnie w rozwiązywaniu problemów nękających nas i inne narody.

Wykonanie 13-cie wyroków śmierci w Moskwie

W sobotę nad ranem zapadł w Moskwie wyrok w procesie — Radka i towarzyszy, na mocy którego Radek, Sokolnikow i Arnold skazani zostali każdy na 10 lat więzienia, oskarżony Stroiłow na 8 lat, a reszta z Piatakowem na czele i b. komisarzem komunikacji Serebriakowem na karę śmierci przez rozstrzelanie.

Wiadomość o treści wyroku stała się dla nas wobec nowej zagadki. Ci

z oskarżonych, którzy wyrazili skruchę, jak na przykład Piatakow graniczącą z upodleniem, skazani zostali na śmierć. Tymczasem Radek, który, bodaj jedyny w czasie całego procesu, zachował się względnie odważnie, otrzymał stosunkowo łagodny wymiar kary.

Pewna osoba, która przed dwoma dniami powróciła z Moskwy, tłumaczy niezwykle zachowanie się Radka tym, że pozostawił on

zagranicą, w rękach zaufanych osób, pewne dokumenty wielkiej wagi, kompromitujące zarówno rząd sowiecki, jak i niektóre osoby, zajmujące wysokie stanowiska w hierarchii sowieckiej.

Przed rozpoczęciem procesu Radek miał zawiadomić Stalina o posiadaniu tych dokumentów i o tym że w razie skazania go na śmierć i wykonania egzekucji, dokumenty te będą ogłoszone w prasie zagranicznej.

ODRZUCENIE PROŚBY O ŁASKĘ.

Skazani na śmierć, natychmiast po ogłoszeniu wyroku zwrócili się do CIK-a (Centralny Komitet Wykonawczy związku rad republik sowieckich) z prośbą o ulaskawienie. Prezydium CIK-a odrzuciło podanie o łaskę, wobec tego wyrok na osobach trzynastu skazanych został wykonany w poniedziałek 1 bm. w godzinach rannych.

Ważna narada na Zamku

We czwartek odbyła się na Zamku Królewskim w Warszawie narada, w której wzięli udział Pan Prezydent Rzeczypospolitej, marszałek Śmigły-Rydz, p. premier gen. Sławoj-Składkowski, p. wicepremier i minister skarbu inż. Eugeniusz Kwiatkowski. O naradzie tej w godzinach popołudniowych został wydany oficjalny krótki komunikat, który jednak nie zawiera jakiegokolwiek bliższych szczegółów.

W warszawskich kołach politycznych, jak i parlamentarnych do narady tej przywiązuje się bardzo duże znaczenie, w pewnych zaś ugrupowaniach politycznych naradę łączy się z bliskim terminem ogłoszenia programu nowego obrotu politycznego, pułk. Adama Koca.

Należy nadmienić, iż narada na Zamku trwała czas dłuższy.

Burze śnieżne nad Polską

W ubiegły piątek i sobotę nad południowymi województwami Polski tj. nad Małopolską, woj. śląskim, kieleckim i lubelskim, przeszły silne burze śnieżne, które spowodowały kilkogodzinne opóźnienie w kursowaniu pociągów, zaś komunikacja autobusowa została zupełnie wstrzymana. Po oczyszczeniu szos komunikację autobusową wznowiono.

Mróż nadal trzyma w całym kraju bardzo silny.

